

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111010503
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7111010503.6

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2019, v trestnej veci obžalovaného Q. Y., pre pokračujúci trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzachstva podľa § 171a ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 21. 1. 2019, sp. zn. 1T/42/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Q. Y..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 21. 1. 2019, sp. zn. 1T/42/2011 bol obžalovaný Q. Y. uznaný vinným z pokračujúceho trestného činu nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzachstva podľa § 171a ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v priebehu mesiaca jún 2004 až január 2005, na území SR, spolu s nebohým F. G., s cieľom dosiahnuť zisk, v priamej spolupráci s najmenej dvomi doposiaľ nestotožnenými občanmi Ukrajiny zabezpečovali nedovolené prekročenie štátnej hranice medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou nelegálnym migrantom z krajín ázijského kontinentu, na objednávku doposiaľ bližšie nestotožnenej organizovanej skupiny, ktorá organizuje nelegálnu migráciu osôb z ázijského kontinentu do štátov západnej Európy, pričom zabezpečovali ich ubytovanie, stravovanie a prevoz k západným hraniciam Slovenskej republiky s cieľom dopraviť ich do krajín západnej Európy takým spôsobom, že skutok č. 8 obžaloby

- obž. Q. Y. spoločne s už odsúdenými I. Y. a Z. C. zabezpečili vozidlo zn. LIAZ TV 723 AT, na prevoz nelegálnych migrantov, ktorých viezli po trase G. C. severnou cestou až do Č.Z., kde boli migranti ázijského pôvodu odovzdaní presne nestotožneným osobám a dňa 10. 12. 2004 v skorých ranných hodinách boli títo zaistení políciou v rekreačnej chalupe č. XXX v obci Y. a následne bolo vo D. Y. na ceste zaistené aj spomínané vozidlo zn. LIAZ, v ktorom sa prevoz dotknutých migrantov uskutočnil, kde prípad bol v počiatočnom štádiu, bol realizovaný a zdokumentovaný ÚJaKP OR PZ Čadca ČVS: ORP-550/OEK-CA-2004.

Bol mu za to uložený podľa § 171a ods. 2, § 33 písm. g), § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 (účinného v čase spáchania skutku) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 Tr. zák. (účinného v čase spáchania skutku) súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. (účinného v čase spáchania skutku) pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 35 Tr. zák. (účinného v čase spáchania skutku) zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 5T/23/2015 zo dňa 12. 5. 2015, právoplatný toho istého dňa, ktorým mu bol podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. súd ponechal v platnosti povinnosť uloženú rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/23/2015 zo dňa 12. 5. 2015, právoplatným toho istého dňa, zaplatiť v skúšobnej dobe zmeškané výživné.

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd obžalovaného Q. Y. oslobodil spod skutku č. 3 obžaloby Krajského prokurátora Košice, pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

- obžalovaný I. Y. s doposiaľ nestotožnenými osobami, tak na slovenskej ako aj na ukrajinskej strane, zabezpečil prechod nelegálnych migrantov na územie SR z Ukrajiny od 10. 10. 2004, pričom bolo prevedených 48 nelegálnych migrantov čínskej národnosti cez štátnu hranicu medzi Ukrajinou a SR dňa 11. 10. 2004. Nelegálni migranti boli na území Slovenskej republiky ubytovaní v tzv. skladoch, ktorý jeden sklad bol zabezpečovaný obžalovaným I. Y. prostredníctvom svedka C. Y., kde tento sa nachádzal na F. Š. v katastri v obci D. v lokalite I. R. v W. W.. Druhý sklad zabezpečil obžalovaný I. Y., a tento sa nachádzal medzi obcami D. a I. B. v opustenej hospodárskej budove, kde na mieste týchto migrantov strážil svedok S.Z. N., za čo dostal od obžalovaného I. Y. odmenu vo výške 10.000,- Sk. Bližšie nestotožnená osoba zabezpečila prevoz týchto migrantov nákladným motorovým vozidlom zn. Volvo, pričom vozidlo pri prejazde cez N., okres Y.Š. - B., havarovalo, nestotožnený vodič z miesta nehody ušiel a nelegálni migranti boli zadržaní dňa 15. 10. 2004, kde prípad bol v počiatočnom štádiu realizovaný a dokumentovaný ÚJaKP, OR PZ Košice I pod ČVS: ORP-822/2-OVK- K1-2004,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný Q. Y., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania ku skutku pod bodom 8 uviedol, že on žiadne motorové vozidlo nezabezpečoval pre prevoz migrantov do Č.. Toto nebolo ani preukázané. Išlo o akciu Q. S., ktorý odpredal motorové vozidlo jemu neznámemu mužovi, on si toto nekúpil a ani ho nepoužíval. Pokiaľ by svedok D. T. vypovedal, že kúpil motorové vozidlo, nehovoril pravdu, lebo toho ani nepozná, nikdy sa s mužom menom T. nehovoril a prevod motorového vozidla nebol evidovaný na DI. Nie je ani vodičom, takže motorové vozidlo by ani nepotreboval a nemohol by ho používať. Osoby menom C., F. G. a I. G. nepozná, o čom svedčí priebeh hlavných pojednávaní. S týmito osobami sa v živote nestretol, ani nijako s nimi nekomunikoval. Taktiež nepozná osoby menom K. a H.. Osobu menom G. nikdy nestretol, teda ani jeho výpoveď, že s ním páchal nejakú činnosť sa nezakladá na pravde. Tvrdí, že nie je preukázané, že by sa dopustil tohto skutku.

Navrhol, aby krajský súd jeho odvolaniu vyhovel, napadnutý rozsudok zrušil a ho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Krajský prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že toto opakovane obsahuje rovnaké argumenty, s ktorými sa vysporiadal prvostupňový aj odvolací súd (strana 3 uznesenia sp. zn. 6To/40/2019 zo dňa 14. 9. 2018). Navrhol vzhľadom na uvedené odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Je potrebné uviesť, že vo veci už rozhodoval Krajský súd v Košiciach, a to uznesením zo dňa 27. 5. 2015, sp. zn. 6To/4/2015, uznesením zo dňa 30. 5. 2017 pod sp. zn. 6To/14/2017 a 14. 9. 2018 pod sp.

zn. 6To/40/2018, kedy boli prvostupňové rozhodnutia zrušené a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne, logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného Q. Y..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené v odsudzujúcej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede obžalovaného Q. Y., spoluobžalovaného F. G., svedkov I. Y., Z. C., I. G., C. Y., D. T., S. N., Q. S. a L. K., ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného Q. Y., krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol obžalovaný usvedčený zo žalovaného skutku vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú. Krajský súd si v plnej miere osvojil názor okresného súdu, že obrana obžalovaného je účelová v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. trestu.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného Q. Y. právne kvalifikoval ako pokračujúci trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzacstva podľa § 171a ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku. Rovnako aj pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery.

Súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/23/2015 zo dňa 12. 5. 2015, ktorým mu bol podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Taktiež správne okresný súd v zmysle § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. ponechal v platnosti aj povinnosť uloženú rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 12. 5. 2015, sp. zn. 5T/23/2015 zaplatiť v skúšobnej dobe zmeškané výživné.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný Q. Y. v skutku pod bodom 8/ v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky, organizoval nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a prechod cez jej územie a takéto konania umožnil a pomáhal v ňom, pričom čin spáchal ako člen organizovanej skupiny.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne správne a zákonne odôvodnil.

Čo sa týka oslobodzujúcej časti rozsudku okresného súdu, táto nebola odvolaním napadnutá ani jednou z procesných strán.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu si krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolanie obžalovaného Q. Y. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.